

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XVII Listopad 2009

5

Naučná cesta napříč Francií

Jako členka Rady svazu měst a obcí ČR – komory obcí, jsem byla vybrána spolu s dalšími sedmnácti starosty a starostkami z celé České republiky na stáž do Francie ve dnech 2. – 7. 11. 2009.

Cílem naší cesty bylo seznámení se s pravidly fungování tzv. Společenství obcí ve Francii (v ČR známé pod názvem Svazky obcí). Dostali jsme příležitost navštívit tři oblasti v lokalitě Alsaska.

Naše první zastavení bylo v Ay sur Moselle. Zdejší Společenství, založené již v roce 1975, sdružuje celkem čtrnáct obcí. Jedná se o bohatou lokalitu, kterou prochází dvě dálnice a na jejímž území je několik významných firem, např. Eurotransit, PSH Peugeot Citroën a další.

Společenství ve Francii má po svém založení povinnost zajišťovat: ekonomický rozvoj území, rozvoj turistiky a vytvoření územního plánu.

Dle rozhodnutí obcí Společenství na sebe dále přejímá další dobrovolné kompetence, které plně zajišťuje pro všechny sdružené obce.

Společenství Ay sur Moselle zajišťuje pro své obce: čištění odpadních vod, sběr a svoz odpadů, budování zelených cest (např. budování Ekoparku), opravu silnic a vše týkající se veřejného osvětlení.

Chod Společenství zajišťuje osmnáct profesionálních zaměstnanců. Hospodaří s rozpočtem plněným z živnostenské daně a z vlastní činnosti. Platí zde třetinové pravidlo, tedy 1/3 rozpočtu slouží k zajištění činnosti, 1/3 k rozvoji Společenství a 1/3 financí je dotace obcím.

Další navštívenou oblastí byla vesnička Breintembach a Společenství Val de Villé. Toto sdružení má osmnáct obcí (největší obec má 1600 obyvatel) a je oblastí především zemědělskou. Zajišťuje pro své obce šestnáct kompetencí – kromě zmíněných povinných je to např.: rozvoj soukromého zemědělství, ochrana vodních toků, rozvoj obnovitelných zdrojů energie, vzdělávání v oblasti životního prostředí, sběr odpadů a zajištění regionální dopravy.

Velmi zajímavá byla návštěva jeslí, mateřské školy a centra volného času pro děti provozovaného Společenstvím. Na vysoké úrovni je řízena péče o děti, systém osobních asistentek a celková sociální politika.

Naši průvodci nám taktéž zařídili návštěvu skládky odpadů, spalovny, třídírny odpadů, kompostárny a sběrného dvora. Konstatovali jsme, že otázku třídění odpadu máme v ČR mnohem lépe propracovanou.

Poslední námi navštívenou lokalitou byla oblast u města Belfort – Communauté des Communes. Byly jsme podrobně seznámeny se správním uspořádáním státu i s daňovým systémem financí. Znovu jsme si ověřili pravidlo, že dohodne-li se Společenství na převzetí kompetencí, obec je již nevykonává. Vznikem Společenství a schválením kompetencí přechází zaměstnanci obce z těchto oblastí činnosti do zaměstnaneckého poměru Společenství. Je to dlouhodobě propracovaný systém, který velmi dobře funguje. Jsou k němu nastaveny finanční toky a naprosto striktně zde platí pravidlo: „silnější pomáhá slabšímu“.

Rozdílná pravidla ve fungování svazků nastolovala nejednu kuriózní situaci, kdy jsme kolegům z Francie pokládali otázky týkající se spolupráce mezi obcemi, a nebyly jsme schopni si porozumět. Chyba byla ovšem na naší straně. Naše města a obce, i když se sdružují do nejrůznějších svazků a sdružení, myslí především sami na sebe, nedokáží myslet a jednat v širokých souvislostech celého svazku či sdružení. Hřiště, školu, bazén, halu ... každý chceme mít jen svoje. Navzájem se předháníme, stále soutěžíme, kdo má čeho více a je to často na úkor ekonomiky i logiky. Ale tím vším si musíme projít a učit se z dobrých příkladů. Ukázkou nádherné spolupráce je vytvoření Ekoparku – plochy mezi obcemi, kde na okrajích zeleně jsou firmy a mezi tím zóny odpočinku, cyklostezky, plochy pro sportovní využití, kde volný čas tráví nejen matky s dětmi, ale i zaměstnanci firem o svých pracovních přestávkách.

S touto sounáležitostí, schopností se dohodnout a vzájemnou spoluprací jsme se setkávali doslova na každém kroku a moc se nám líbila. To nejcennější, co jsme si odváželi, byla výměna rad a postřehů, dobrých příkladů a chuť učit se od zkušenějších.

Eva Hylmarová

Besedy se spoluobčany

V uplynulých dnech se uskutečnila tradiční setkání občanů s představiteli obce.

V pondělí 26. 10. jsme besedovali v Odolově, následující pondělí 9. 11. v Petrovicích a ve středu 11. 11. v Malých Svatoňovicích. Strážkovickým občanům věnujeme středu po státním svátku, tedy 18. 11. 2009.

Tato setkání měla být jedinečnou příležitostí projednat problémy obce, vyměnit si názory a dozvědět se, co se v obci připravuje. Největší zájem o společné besedy mají tradičně obyvatelé Petrovic, Strážkovic a Odolova. Živě se diskutuje o aktuálních problémech a je více než zřejmé, že dění v obci tyto občany opravdu zajímá. Proto je mně, bohužel taktéž tradičně, velmi líto, že v Malých Svatoňovicích je zájem o tato setkání minimální.

V současné době je u nás v obci velmi diskutovaná otázka zeleně. Pozvala jsem tedy na besedu ing. arch. Müllerovou, aby osobně předložila zpracovanou koncepci zeleně v obci (zveřejněno je vše na internetových stránkách obce). Diskuze o zeleni, stavu komunikací, o připravovaných investičních akcích i o všech oblastech ze života obce byla velmi poutavá. Zarážející proto zůstává již zmíněná velmi malá účast občanů, a to i přesto, že se jedná o místech, ve kterých žijeme.

Hledám způsob, jak občany vtáhnout do veřejného dění, vzbudit jejich zájem, protože chod obce musí odrážet potřeby občanů. Názory, náměty i kritické připomínky jsou velmi cenné a bez nich není možné vyhovět všem přáním a potřebám obyvatel naší obce. Jedná se o naše vlastní bydlení a prostředí společného soužití. Budu ráda, najdeme-li cestu, jak vytvořit plodnou diskuzní půdu, která nám všem může být jen užitečná.

Eva Hylmarová, starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum slavili a oslaví:

v říjnu:

Terezia Capranicová	70
Karel Novák	90
Marta Šilhavá	60
Květoslava Treglerová	60
Eva Jörková	50
Irena Šilhavá	75
Jarmila Prausová	75
Ludmila Švecová	85
Zlatoška Jiroušková	80
Josef Blahoš	60
Ivanka Gelminová	60

v listopadu:

Zdeněk Tomeš	50
Marie Hübnerová	75
Emília Nývltová	75
Stanislav Beneš	60
Vladimír Hejduk	60
Verona Ostradická	70
Věra Líbalová	50
Jitka Martínková	70
Júlia Jindrová	80

v prosinci:

Adolf Martinec	70
Dana Kultová	50
Josef Plíšek	50
Eva Příbylová	50
Nataša Václavková	75

Noví občanci:

Radim Sládek, Nikola Mereďová, Elen Davidová.

Všem našim oslavencům přejeme mnoho životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Obec Malé Svatoňovice srdečně zve všechny spoluobčany na:

Vánoční výstavu, která se bude konat ve dnech 14. 12. 2009 – 1. 1. 2010. Slavnostní zahájení proběhne 13. 12. 2009 v 16.00 hodin ve velkém sále kulturního klubu.

SBČ a obec Malé Svatoňovice pořádá dne 9. 1. 2010 od 17. hodin ve velkém sále kulturního klubu slavnostní večer ke 120. výročí narození Karla Čapka.

Rádi bychom Vás předběžně upozornili na termín masopustu, který se bude konat 13. 2. 2010.

Podrobnosti k jednotlivým akcím budou průběžně oznamovány na plakátech a na

www.malesvatonovice.cz

K výročí konce dobývání svatoňovických slojí a dokončení hloubení nové jámy na Odolově

Ve víru vzpomínek na společenské události v naší zemi před 20 lety poněkud zaniká výročí událostí, k nimž na Jestřebích horách došlo před 30 lety, na přelomu let 1979 – 1980: v tzv. Strážkovickém revíru Dolu Zdeněk Nejedlý skončilo dobývání svatoňovických slojí a na Odolově bylo dokončeno hloubení Nové jámy.

O výskytu kamenného uhlí na Jestřebích horách se prokazatelně vědělo již od roku 1590. Tehdy – jak zaznamenal trutnovský kronikář Simon Hüttel – byl „hořlavý kámen“ objeven u Markoušovic, ale jednalo se o uhlí ze slojí bukovských (podle jejich pozdějšího dolování U Buku). Zpočátku se jim říkalo sloje markoušovské či sedloňovské podle lokálního výskytu, odborněji se mluvilo o slojích „podložních“ k odlišení od těch „nadložních“ či „svrchních“. Ty byly objeveny počátkem 17. století v horách nad Studánkou, brzo získaly oficiální název sloje svatoňovické a jejich kutání je archivně doloženo již k roku 1634.

Mnohé o výchozech uhelných slojí sice napověděl piccolominský montánní průzkum náchodského panství v letech 1652– 1656, ale z praktického hlediska bylo významnější občasné objevení „černé země“ při obdělávání políček nebo když uhlí obnažily přivaly vod během prudkých dešťů. Postupně se na výchozech uhelných slojí začalo dolovat nejen nad Studánkou (jáma Nejsvětější Trojice), ale i v Petrovicích (Vojtěšský důl) a ve Strážkovicích (Adamův důl). Prospektorské práce a zejména hornická činnost přispěly i k tomu, že

se už během 18. století vědělo o výskytu čtyř uhelných slojí na Svatoňovicku.

Nejmocnější a nejstálější z nich získala název Haupt Flötz – Hlavní sloj. V jejím podloží byla ještě sloj Cuckovická a Pulkrábská, v nadloží sloj Visutá. Začalo se kutat v nadmořské výšce +655 m v oblasti pozdější Strojní jámy č. 2 na Předních horách, dolovalo se až do hloubky 300 m pod mořskou hladinou na 11. patře v 1. B úpadní na Tmavém dole. (Více informací o jednotlivých slojích svatoňovických vrstev, jejich mocnosti, výhřevnosti a jejich rozfárání najde zvědavý čtenář v historicko-etnografické studii *O dolování černého uhlí v oblasti Malých Svatoňovic na Jestřebích horách*, kterou je možné zakoupit v Muzeu bratří Čapků.)

Ať už to bylo za Kuronských či Schaumburgů-Lippe nebo Svatoňovické báňské společnosti, všichni těžaři měli zájem nejen uhlí s co možná nejmenšími náklady nakopat a vytěžit, ale především za něj co nejvíc utržit. Nemusíme v tom hned hledat, dříve tolik proklamované, feudální či kapitalistické „rabování“ uhlí či vykořisťování havířů; z ekonomického pohledu – když opomeneme lidské hledisko – šlo především o podnikatelskou logiku, jinak by se dolování uhlí nevyplatilo. Tak se stávalo, že některé slojové partie o malé mocnosti nebo se špatnou kvalitou uhlí zůstaly v podzemí nevyrubány a čekaly na vhodnější (nebo zoufalejší?) dobu.

Když se na sklonku 70. let 20. století hledala místa, kde by se ještě dalo „hrábnout“ a vylepšit pasivní bilanci dolu, pustili se nejdříve havíři do Cuckovické sloje ve Strážkovickém revíru. Bylo to v podloží stařin Hlavní a Visuté sloje, které se v oblasti někdejší petrovické Strojní jámy č. 1 kutaly v průběhu 18. a 19. století. Někteří pamětníci si možná ještě vzpomenou na 66. svážnou, kterou bylo nakopané uhlí z „cuckovice“ spouštěno na obzor dědičné štolý ldy, nebo na výdych pod haldou jámy Vilemíny v Petrovicích, kterým se dalo nekontrolovaně vyfárat z jámy na den. Třeba na jednoho „čouda“ nebo do blízké hospody.

Je tomu již 30 let a jak jsou ty vzpomínky mlhavé. Snad neuškodí pár čísel a slov na připomenutí: Na Dole Nejedlý tehdy bylo 750– 770 zaměstnanců, důl vykazoval roční těžbu 163 tisíc tun uhlí a všechny síly byly již zaměřeny na dobývání slojí žďáreckých. Uhlí z těchto slojí bylo sice zatím těženo pomocí Slepého dolu a Petrovické úpadní, ale 11. prosince 1979 byl vytažen poslední kubík horniny z dokončeného hloubení Nové jámy na Odolově (na snímku ještě s provizorní těžní věží). Po jejím zprovoznění roku 1983 se měla těžba postupně zvednout na plánovaných 520 tisíc tun uhlí, bylo k tomu postaveno i mohutné prádlo, ale na havíře čekalo pouhých sedm let „zmařených nadějí“...

Václav Jirásek

Petra Tlamková

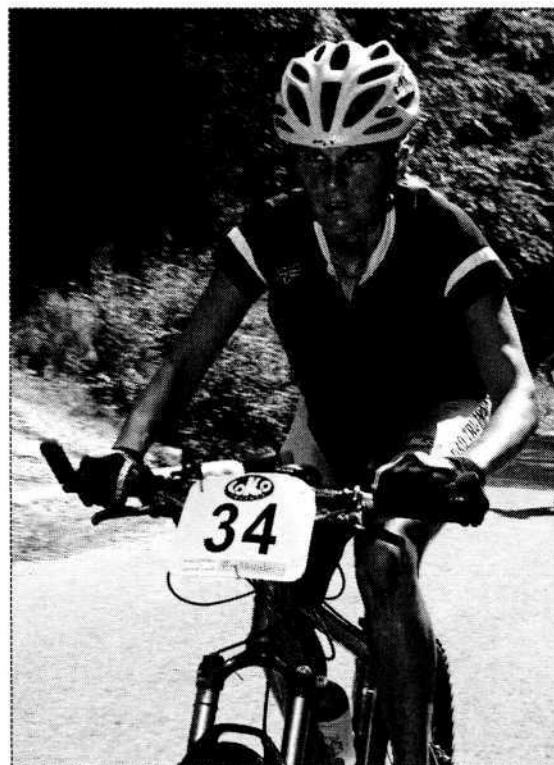
Je mi ctí dostat příležitost představit se na stránkách Studánky. Narodila jsem se před sedmadvaceti lety a rodiče mě od dětství vedli ke sportu. Sami se aktivně věnovali lyžování, lezení po skalách, windsurfingu a cyklistice, která nakonec převážila a určila směr, kterým se ubírá moje sportovní činnost.

Po základní škole v Malých Svatoňovicích a Gymnáziu v Úpici jsem vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové, kde v současné době pokračuji ve studiu angličtiny a francouzštiny pro cestovní ruch. Věnuji se překládání a částečně také redaktorské činnosti. Do cyklistického časopisu a jiných médií píšu články o akcích i novinkách spojených s cyklistickým průmyslem a fotím sportovní fotografie. Velkou část svého času ovšem věnuji cyklistice, tedy tréninku a závodům na silničním i horském kole.

První závodní zkušenosti jsem sbírala už od třinácti let, kdy jsem se zúčastnila rakouského silničního maratonu Samson a italské klasiky Dolomiti Maraton. Mezi mé zatím největší úspěchy patří vítězství v Českém poháru v půlmaratonu horských kol, dílčí vítězství v půlmaratonech po celé ČR, první místo na etapovém závodě horských kol v Chorvatsku, druhé místo na UCI 1 maratonu tamtéž, vítězství v seriálech závodů horských kol BPLumen Cup, Krkonošský pohár a letos také titul Akademické mistryně v silniční časovce i cross country.

V zimě patří převážná část sportovní přípravy běžeckému lyžování, pro nějž jsou výborné podmínky i u nás, v Jesťebích horách, nejčastěji však trénuji na Mísečkách a Černé hoře.

V současnosti žiji s přítelem ve Volanově u Trutnova, odkud je to do Krkonoš, co by kamenem dohodil, Svatoňovice ale mám stále moc ráda. Malá obec pod Žaltmanem, okolní voňavé lesy, náměstí s rodným domem Karla Čapka, kostelem a „studánkou“, to vše pro mě má a vždycky bude mít jedinečné kouzlo.

Diskopříběh

Pod tímto názvem se skrývá diskotéka, ve které se nejprve učíme společenské tance, ale pak probíhá klasická diskotéka.

První příběh této série, protože jich nejspíš bude více, se uskutečnil pro druhý stupeň ZŠ dne 27. října v 16:00 hodin na dolní škole v prvním patře. Společenské oblečení bylo nutné pro vstup. Holky si oblékly sukně a kluci alespoň košili. No, někteří přišli v celém obleku i s kravatou. Přišlo tam asi 25 lidí z celé školy a bylo to akorát na to, abychom se tam vešli.

Něco k programu:

Na začátku nám pořadatelé z 8. a 9. třídy vysvětlili pravidla.

Dále na řadu přišla vtipná scénka o slušném chování, kterou nám výborně předvedla děvčata z 8. třídy, Dagmar Mojková a Kristýna Farská. Poté jsme se učili společenské tance - Blues a Waltz. Lucka Sokolová a Lukáš Daniš tyto tance zatančili na úvod jako ukázkou, a pak Lucka učila holky jejich kroky a Lukáš kroky pánů. Poté se pánové zadali a při hudbě blues a waltzu jsme si vyzkoušeli, že není tak jednoduché se při tanci jeden druhému přizpůsobit. Konečně přišla ta chvíle, na kterou se všichni těšili nejvíce - začala klasická diskotéka. Tancoval si každý podle svého rytmu na rychlé písničky, ale samozřejmě přišly i "ploužáky".

Celý program skončil v 19:30. Domů jsme odcházeli s příjemnými dojmy a už se těšíme na další disco.

S přípravou a organizací tohoto krásného odpoledne nám pomáhala paní ředitelka Dagmar Kostecká.

Anička Martincová, 8. třída

Exkurze do galerie v Hradci Králové

Dne 20. října byli někteří žáci ze 7. – 9. třídy již v 6: 40 na nádraží v Malých Svatoňovicích a čekali na příjezd vlaku do Hradce Králové. Společně s paní učitelkou Hubálovskou jsme nastoupili do rychlíku. Po cestě ještě někteří dospávali nebo spekulovali o tom, jak bude exkurze asi probíhat. Přibližně po dvou kilometrech chůze z nádraží v Hradci jsme se dostali na Velké náměstí. V blízkosti byla galerie, do které jsme následně vešli. Při vstupu nás v prvním sále uchvátily figuríny dělané ze skořápek

vlašských ořechů. Uzamkli jsme si věci v šatně a paní průvodkyně nás zavedla do sálu plného děl autorů šedesátých let 20. století. Byla zde díla Jana Johna, Jiřího Balcara či Anny Kučerové. Potom jsme si vyzkoušeli techniku A. Kučerové. My jsme sice měli k dispozici pouze karton a šídlo, protože autorka ryla své práce do úzkého plechu, ale na zkoušku to stačilo. Naše výtvary jsme si mohli odnést s sebou. Než jsme odešli, byli jsme pozváni na shlédnutí výstavy "HRÁČI". Pak jsme se zastavili v Tesco a poté jsme jeli domů.

Poznali jsme výtvarné techniky úplně jiné, než jsme doposud mohli vidět a hlavně si vyzkoušet. Myslím, že celá tato exkurze byla povedená a všem se moc líbila.

Eda PřevlOCKÝ, 8. třída

Expedice Homo Sapiens

V úterý dne 6. 10. jsme se sešli ve škole, kde jsme zahájili naši archeologickou výpravu. Určovali jsme na mapě lokality, kde budeme vykopávat pozůstatky homo sapiens.

V devět hodin jsme vyrazili na Brendy. Šli jsme kolem koupaliště do Velkých Svatoňovic k ZŠ a poté k hasičárně. Přešli jsme cestu a pokračovali směrem k Markoušovicím přes Končiny. Do Markoušovic jsme dorazili po velké pauze, protože byla mlha a paní učitelka nemohla najít cestu, ale nakonec vše dobře dopadlo.

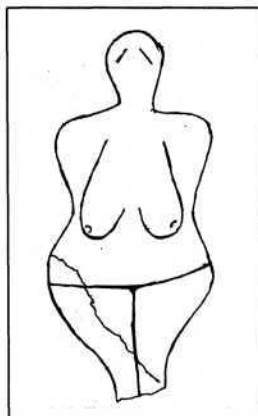
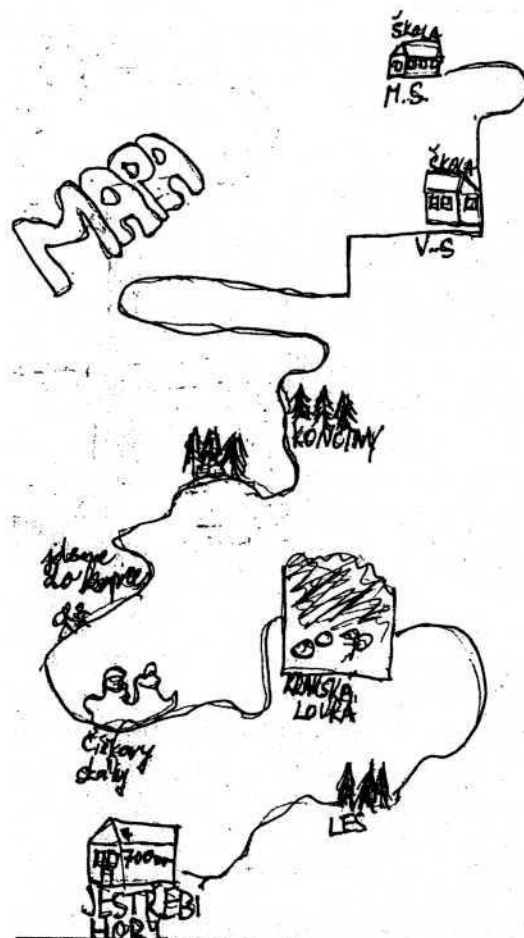
Poté jsme vyšli do posledního kopce a za pár minut jsme byli na Brendách. Každý z nás byl určitě rád, když jsme spatřili obrysy Jestřebí boudy.

Paní učitelky nám přidělily pokoje. Po ubytování jsme již pracovali ve skupinkách. Prvním naším úkolem bylo vymodelovat Věstonickou venuši. Pomalu se blížil čas na večeři, a tak jsme v našich skupinách vařili různé pochutiny. Na stole se objevily polévky, fazole, pizza a dokonce i pudink s piškoty a jablky. Všechny potraviny jsme si až na chatu vynesli úplně sami. Po dobré večeři trojice kamarádů vymýšlela program na archeologický večírek na který navazovala diskotéka. Nejlepšími tanečnicí byla Zuzka Nováková a Petr Novák.

Druhý den jsme si dělali snidani a konečně přišlo nejvíc očekávané archeologické kopání. Někteří spolužáci byli vybaveni i opravdovými lopatkami. Každý vykopával keramické střepy, které jsme pak slepovali. Za naši práci jsme po oba dny dostávali archeologické peníze, za které jsme si mohli koupit něco sladkého.

Cestou domů nám konečně vysvitlo sluníčko. Myslím, že jsme si výlet opravdu užili.

Za 6. třídu Zuzana Nováková

Před 170 lety zemřela Kateřina Vilemína Zaháňská, Paní kněžna z Babičky Boženy Němcové

Katharina Friedricha Wilhelmina Benigna – tak znělo plné jméno princezny Vilemíny, dcery Petra Birona, vévody Kuronského (1724–1800), a Anny Charlotty Dorothee von Medem (1761–1821). Narodila se 8. února 1781 v tehdejším Kuronsku v městě Mitavě (dnešní Jelgavě v Lotyšsku) a zemřela 29. listopadu 1839 ve Vídni. Její životopis je dostatečně znám, její „stopy“ na Svatoňovicku už méně. Dochovaly se v názvech mnoha jestřebohorských důlních dílech a určitě stojí za skromné připomenutí:

Poprvé se na náchodském panství s pojmenováním důlního díla po kněžně Vilemíně setkáváme v Petrovicích. Tady, asi 350 m jihozápadně od Kolčarky, je mezi spodní hranicí lesa a čp. 34 malá hlušinová halda. Je to pozůstatek svislé rumpálové jámy Vilemína z přelomu 17. a 18. století, která se původně jmenovala Petrovická. V letech 1780 až 1787 se její uhlí používalo při pálení cihel a vápna na stavbu josefské pevnosti, následně i pro pevnost v Hradci Králové, bělidlo ve Chvalkovicích a lázně u Studánky. V létě roku 1796, když Kuronští poprvé přijeli do Náchoda, byl Petrovický důl slavnostně přejmenován na Vilemínu k počtě tehdy patnáctileté princezny. Okolo roku 1800 byla k odvodnění dolu vyražena stejnojmenná štola, jejíž ústí bývalo v sousedství Mikešova statku čp. 5.

Když byly roku 1803 vyměřovány dolové míry mezi Markoušovicemi a Žďárkami u Hronova, byl Vilemínou nazván žďarecký revír, kde byla později vyhloubena úpadní jáma Vilemína se stejnojmennou dědičnou štolou. A jakoby Vilemín nebylo dost, tak zhruba ve 20. letech 19. století vznikla další Vilemína v podobě dvojice úpadních jam na východním svahu Hůry u Markoušovic.

Nejvýznamnějším důlním dílem nesoucím kněžnino jméno se měla stát dědičná štola Kateřina, založená koncem 30. let 19. století jako „hluboká“ či „nová“ štola jen kousek nad svatoňovickým náměstím. Na Kateřinu byla přejmenována na sklonku roku 1839 krátce po úmrtí kněžny k uctění její památky. Tehdy se ještě předpokládalo, že štola dosáhne délky cca 1 km a bude sloužit k odvodnění všech knížecích uhelných dolů na Předních Horách.

Dílo však bylo zastaveno koncem 50. let 19. století, když se pozornost svatoňovického „Bergamtu“ zaměřila k odkoupení vhodněji umístěné dědičné stoly pod Kozincem, pozdější Ldy. Kateřina dosáhla délky jen asi 200 m. Pravděpodobně se z ní těžilo uhlí jen po krátkou dobu a navíc sporadicky z tzv. dolsko-žďareckých vrstev, než se stala vodním zdrojem pro svatoňovické lázně, „Bergamt“, koksově pece a po roce 1878 i pro briketárnu nad nádražím. Dnes je její voda využívána pro vodotrysky u školy a na náměstí Karla Čapka.

Nejvýznamnějším důlním dílem, nesoucím kněžnino jméno, se nakonec stal důl Benigna na rtyňských Zadech. Jeho součástí bylo několik štol, chodeb a úpadních jam, z nichž Strojní jáma Benigna byla v letech 1871–1877 hlavní těžní a větrná jámou v oblasti mezi Odolovem a Bohdašínem. Tady – stejně jako v horách nad Studánkou – vznikl dopravní systém v podobě dvou koňských drah a „bremstu“, svážné tratě s brzdovým strojem. Uhlí bylo až do konce dobývání svrchní části dolu těženo pomocí parního těžního stroje „na den“ a pak spouštěno na úroveň

železniční tratě a místech současné rtyňské stanice ČD nakládáno do vagónů.

Vraťme se však k paní kněžně: Největší životopisec Kateřiny Zaháňské Clemens Brühl o ní napsal: „Nevedla si deník, nepsala romány, jakkoli to tehdy u dam bylo velmi hojné; nemalovala ani nekreslila, nehrála na žádný hudební nástroj.“ Helena Sobková, autorka knihy *Kateřina Zaháňská* (1995), v úvodu k jejímu životopisu připomíná její přiléhavé pojmenování „femme fatale“ (osudová žena) a dodává: „Přes toto konstatování byla Kateřina Zaháňská pozoruhodnou ženou, která rozčeřila hladinu společenského i politického života na počátku minulého (tedy 19.) století, a to nejen v Rakousku, kde převážně žila...“ Málokde však na ni mají tolik památek, jako my na Jestřebích horách.

Václav Jirásek

Místní kopaná

Do podzimní části kopané v sezóně 2009/ 2010 nastoupila tři družstva: přípravka, dorost a muži. Uvádíme zde jejich umístění v polovině soutěže:

Okresní přebor starší přípravky – trenér Miroslav Franze

Po neúplném 8. kole obsadili malí fotbalisté 7. místo s 37 body. Celkem se do soutěže zapojilo 15 klubů.

Tabulka střelců:

Jan Králíček	17
Matěj Tišler	13
Robin Balcar	10
Tomáš Tyrner	5
Petra Eliášová	4
Anička Eliášová	4
Luboš Daniš	4
Martin Petráš	4
Marek Weinelt	4
Filip Kopečný	1

Dalšími hráči jsou: Jakub Franze, Tomáš Farský a Jan Beneš.

Zimní tréninky začnou počátkem prosince, noví zájemci jsou vítáni.

Okresní přebor dorostu – trenér Miloslav Málek

V loňském roce družstvo žáků zvítězilo v okresním přeboru, ale protože jich většina nemohla kvůli věku hrát za žáky, rozhodl se jejich trenér, že ve spolupráci s Úpicí vytvoří družstvo dorostu. Hrají pod hlavičkou Úpice B, ale jejich domácím hřištěm je hřiště v naší obci. V okresním přeboru dorostu je 9 mužstev, naši dorostenci jsou zatím na 7. místě s 6 body.

Okresní soutěž IV. třídy mužů – trenér Tomáš Králíček

Po neúspěchu v loňské sezóně sestoupili muži do IV. třídy, kde hraje celkem 14 družstev. Naši hráči obsadili zatím 5. místo s 26 body, ztráta na první So Prosečné čítá 12 bodů.

Nejllepší střelci:

Luboš David	9
David Matěna	5
Jan Jiránek	4
Michal Bartoš	4
Martin Seidel	4

Oddíl kopané zve na tradiční fotbalový ples

Kdy: 23. 1. 2010

Kde: Kulturní klub

K tanci a poslechu Vám bude hrát Hudba Langr
Slíbit Vám již nyní můžeme bohatou tombolu, dobrou zábavu a občerstvení, co hrdlo
ráčí

Srdečně zvou fotbalisté

Oddíl volejbal ženy
pořádá

dne 15. 12. 2009

v tělocvičně SOŠ ochrany osob a majetku

Vánoční turnaj smíšených družstev

Začátek je v 18. hodin.

*Bližší informace případným
zájemcům podá
Zita Matoušová.*

TJ Sokol Malé Svatoňovice
oddíl volejbalu
pořádá tradiční

Vánoční volejbalový turnaj smíšených družstev 5+1

Místo konání: sportovní hala SOŠ ochrany
osob a majetku v Malých Svatoňovicích

Termín konání: 26.12.2009

Zahájení: 9,00 hod

Přihlášky zasílejte na jhyllmar@seznam.cz,
nebo na telefon **604/600 685**
Občerstvení zajištěno, pro zúčastněná družstva
budou připraveny ceny
Přijďte povzbudit domácí borce!

Navštivte nově zrekonstruovanou školní posilovnu

**ve sportovní hale Střední odborné školy ochrany osob a majetku
v Malých Svatoňovicích**

**Provozní doba pro veřejnost:
Po, St, Čt 18:00 - 21:00 hodin**

Vstupné: 30,- Kč , možnost zakoupení permanentky
Informace: správce posilovny
Ing. Jiří Mach tel. 739 319 426

